

dette, at Manden skylder Hustruen Taknemlighed for Hjemmets Hygge. De smaa Ting, af hvilke denne bestaar, have stor Betydning for Sjælelivet. Kvinderne ere for tilbøjelige til at tro, at det Arbejde, der i Ægteskabet bliver dem tildelt, er af en lavere Natur end Mandens. Hvis de vidste, hvor mange Fortrædeligheder og interesseløse Enkeltheder der forekommer i Mændenes Forretninger, da vilde de ikke længes saa meget efter at kigge dem i Kortene. Grunden til denne Kvindens skjæve Betragtning ligger dels deri, at Manden i tidligere Tid var Herre over Hustruen, og Slagskyggen deraf foruroliger endnu Nutidens Kvinder. Dels ligger den deri, at vor Tid er en Forfaldstid, hvor Kvinden mere er Hustru end Moder, medens tidligere det omvendte var Tilfældet. Kvinden har mistet noget af sin Evne til at leve for Slægten. Men saa vist som der er to Typer paa Menneskeværd — Mandens og Kvindens —, saa vist har Kvinden ved sit Følelses- og Stemningsliv en Evne til Opdragelse af Børnene, som udfylder den moralske Paavirkning, der gives dem af Manden. Og i dette ligger Kvindens store Gjerning.

Fru *Thræn* holdt ikke af, at man skelnede paa saa væsentlig en Maade mellem gift og ugift Kvinde. Den ugifte Kvinde skulde bruge alle sine Kræfter for at uddanne sig, men saa snart hun giftede sig, vilde man formene hende at benytte denne hendes Uddannelse. Man vilde gjøre Hjemmet til et Fængsel, hvor Kvinden stængedes inde, udelukket fra det bevægede Menneskeliv. I Modsætning hertil udmalede Talerinden et Billede af det Hjem, hvor Mand, Hustru og Børn samledes til fælles Vederkvælgelse, hver efter sit Dagværk.

Folketingsmand *F. Bajer* belyste ved Exempler (Sangerinden, Høkerkonen) den Betydning, Kvindens Erhverv har for Familien.

Frk. *Falbe Hansen* mindede om de Hjem, der fattes, fordi Manden ikke alene kan magte at forsørge en Familie. Selv om den gifte Kvinde kun kunde faa Tid til et halvt Erhverv, kunde der i vore økonomisk slette Tider ud af $1\frac{1}{2}$ Erhverv grundes et Hjem. Baade Fader og Moder burde i de ledige Timer opdrage Børnene.

Frk. *Frederiksen* forlangte af Dr. Starcke et Bevis for, at Mødrene tænkte mindre paa deres Børn nu end før.

Sveistrup undredes over, at Indlederen havde fundet store Vanskeligheder ved »Hustruens« Erhverv. Det var efter hans Opfattelse ikke Forholdet som Hustru, men Forholdet som Moder, der fremkaldte Vanskeligheden. Naar Moderen skulde erhverve uden for Hjemmet, maatte »ethiske Talenter« benyttes til Opdragerinder for Børnene; man maatte sende dem i Asyler og Børnehaver. Kvindebevægelsen, der er udsprungen